

Sygn. akt I C 754/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: starszy sekretarz sądowy M. K.

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2016 roku w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki K. S. kwotę 8.137,31 zł (osiem tysięcy sto trzydzieści siedem złotych i 31/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28.11.2014 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.241,00 zł (dwa tysiące dwieście czterdzieści jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 70,00 zł (siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 754/15

UZASADNIENIE

Powódka K. S., reprezentowana przez radcę prawnego, wniosła pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 8.460,62 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28.11.2014 roku do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że w dniu 28.10.2014 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony pojazd powódki, samochód marki V. (...) nr rej. (...). Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę odpowiedzialności cywilnej w związku z ruchem pojazdu wystawioną przez pozwanego.

Pozwany wypłacił powódce odszkodowanie w kwocie 6.046,89 zł. Zdaniem strony powodowej wypłacona kwota odszkodowania nie wyrównuje szkody poniesionej przez powódkę dlatego też wystąpiła ona do sądu domagając się zapłaty kwoty dochodzonej pozwem.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., reprezentowany przez radcę prawnego, wniosł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podał, że wypłacone powódce odszkodowanie pozwala na wyrównanie uszczerbku w jej majątku.

Zdaniem pozwanego należało zastosować przy wyliczaniu odszkodowania urealnienie cen części zamiennych oryginalnych i materiałów oraz ceny części alternatywnych z uwagi na fakt występowania na rynku części zamiennych o zróżnicowanych cenach. Ponadto zastosowanie tych części daje gwarancję przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego.

Pozwany zakwestionował również datę początkową, od której powódka domaga się naliczania odsetek od kwoty dochodzonej pozewem. Powołał się na art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, wskazując, iż nie bez znaczenia dla ustalenia ewentualnej daty, od której należałoby liczyć odsetki ustawowe, jest również okoliczność, iż powódka wnosi o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia wysokości szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28.10.2014 roku doszło do uszkodzenia pojazdu K. S. marki V. (...) nr rej. (...).

Sprawca zdarzenia był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów – u (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W..

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłacił K. S. odszkodowanie z tytułu uszkodzenia pojazdu marki V. (...) nr rej. (...) w wysokości 6.046,89 zł.

(bezsporne: pismo z dnia 5.11.2014 roku k. 7)

Pismem z dnia 05.12.2014 roku pełnomocnik K. S. wezwał ubezpieczyciela do zapłaty kwoty 8.460,62 zł wraz z odsetkami ustawowymi za zwłokę podając, że wypłacona kwota odszkodowania nie pokrywa w pełni poniesionej przez mocodawczynię straty.

(dowód: pismo z dnia 05.12.2014 roku k.17-23)

W dniu 21.11.2014 roku został podpisany dokument zatytułowany jako „wycofanie cesji prawa do odszkodowania” w którym oświadczono, że K. S. wycofuje cesją prawa do odszkodowania a zakład (...)M. s.c. (...) zwrótnie przenosi prawo do odszkodowania i rezygnuje z cesji udzielonej w dniu 4.11.2014 roku, a dotyczącej naprawy samochodu marki V. (...) nr rej. (...) po szkodzie komunikacyjnej z dnia 28.10.2014 roku.

(dowód: kopia pisma z dnia 21.11.2014 roku k.33)

W piśmie z dnia 29.05.2015 roku K. D. i M. D. poinformowali, że pojazd poszkodowanej nie został w trakcie dokonywanej przez nich naprawy przywrócony do stanu sprzed zdarzenia. Wykonane przez nich prace naprawcze miały na celu umożliwienie poszkodowanej bezpieczne poruszanie się po drogach. Wynikało to z faktu tego, że przedstawiony ubezpieczycielowi kosztorys został tak pokreślony, iż widniejąca na nim kwota nie wystarczała na zakup części zamiennych, a narzucone przez ubezpieczyciela stawki godzinowe nie pokrywały kosztów ich robocizny i materiałów lakierniczych. Za wykonane prace pobrane zostało wynagrodzenie w kwocie 6.000,00 zł.

(dowód: pismo z dnia 29.05.2015 roku k.61, kosztorys naprawy z dnia 13.11.2014 r. k. 62-63, paragon fiskalny k.64)

Szkoda poniesiona przez powódkę w związku z uszkodzeniem pojazdu marki V. (...) nr rej. (...) w dniu 28.10.2014 roku wyniosła 14.184,20 zł.

(dowód: opinia biegłego sądowego k. 96 – 106)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przeważającej części zasługuje na uwzględnienie.

Bezsporna co do zasady była odpowiedzialność pozwanego za szkodę poniesioną przez K. S. w związku z uszkodzeniem pojazdu powódki. Bezsporne było również to, że powódce przysługuje prawo do domagania się odszkodowania wobec rozwiązania umowy przelewu.

Sporna w sprawie była wysokość należnego powódce odszkodowania oraz termin, od którego K. S. może domagać się zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22.05.2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z dnia 16 lipca 2003 r.) umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków.

Umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w art. 4 pkt 1 (ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, zwane dalej "ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych"), obejmuje również szkody wyrządzone umyślnie lub w wyniku rażącego niedbalstwa ubezpieczającego lub osób, za które ponosi on odpowiedzialność.

Na mocy art. 14 ust. 1 przywołanej ustawy zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Na mocy art. 363 § 1 i 2 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Na wniosek powoda został przeprowadzony dowód z opinii biegłego sądowego.

Strony nie kwestionowały sporządzonej przez biegłego opinii. Opinia sporządzona w sprawie jest zrozumiała, logiczna i stanowiła podstawę do ustalenia wysokości szkody poniesionej przez powódkę w związku z uszkodzeniem pojazdu.

Odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku. (tak uchwała SN z dnia 13.06.2003 roku, III CZP 32/03).

To na pozwanym – wobec faktu udowodnienia szkody w wysokości wynikającej z opinii biegłego sądowego – ciążył ciężar wykazania zgodnie z art. 6 k.c., że wypłacona kwota 6.046,89 zł pozwala na naprawę szkody poniesionej przez powódkę. Pozwany takiego dowodu w sprawie nie zgłosił.

Uznać zatem należy, że szkoda poniesiona przez powódkę w związku ze zdarzeniem z dnia 28.10.2014 roku wyniosła 14.184,20 zł.

Ponieważ K. S. otrzymała już odszkodowanie w kwocie 6.046,89 zł zasadnym było zasądzenie na rzecz powódki kwoty 8.137,31 zł.

Wobec powyższego sąd, na podstawie przepisu art. 9 ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z dnia 16 lipca 2003 r.) w zw. z art. 363 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c., zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki K. S. kwotę 8.137,31 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28.11.2014 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty, o czym orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

Biorąc pod uwagę fakt wypłaty przez pozwanego kwoty 6.046,89 zł w 2014 roku, zasadnym było wyliczenie uzupełniającego odszkodowania na datę powstania szkody.

Zakład ubezpieczeń zobowiązany jest do wypłaty odszkodowania w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody.

Na pozwanym, zgodnie z przepisem art. 6 k.c., ciążył obowiązek wykazania, że zaistniały okoliczności, które nie pozwoliły na ustalenie odszkodowania w terminie 30 dni od dnia zawiadomienia o szkodzie. Zgłoszenie wniosku dowodowego w postaci opinii biegłego sądowego nie stanowi takiej okoliczności, albowiem dowód ten powódka zgłosiła na poparcie swoich twierdzeń. Materiał dowodowy, którym dysponował biegły sądowy w dacie sporządzenia opinii był ten sam, którym dysponował pozwany. Ocenic w związku z tym należy, że pozwany mógł w podstawowym terminie ustalić wysokość należnego odszkodowania i wypłacić powódce odszkodowanie w terminie 30 dni od dnia zawiadomienia o szkodzie.

Pozwany nie mógł kwestionować domagania się odsetek przez powódkę w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody, albowiem wtedy już istniał ustawowy obowiązek pozwanego do zapłaty odszkodowania, gdyż zostały wyjaśnione wszelkie okoliczności dotyczące odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń. Natomiast dowód z opinii biegłego nie przedstawił nowych okoliczności i potwierdził odpowiedzialność pozwanego co do faktów podniesionych przez powódkę w pozwie.

W pozostałym zakresie sąd powództwo oddalił, o czym orzekł jak w punkcie drugim sentencji wyroku.

Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań powódki, zgłoszony przez pozwanego, albowiem pozwany nie kwestionował sporządzonej przez biegłego sądowego opinii pisemnej. Brak więc było podstaw do czynienia dalszych ustaleń dotyczących wysokości szkody.

Powód przegrał sprawę w nieznaczej części swego żądania.

Koszty procesu poniesione przez powoda wyniosły łącznie 2.241,00 zł, z czego tytułem opłaty od pozwu kwotę 424,00 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa 17,00 zł, wynagrodzenia należnego radcy prawnemu kwotę 1.200,00 zł (§ 6 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Dz.U.2013.490 j.t.), zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego kwotę 600,00 zł.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie art. 100 zdanie drugie k.p.c. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.241,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzekł jak w punkcie trzecim sentencji wyroku.

Koszty związane ze sporządzeniem opinii biegłego sądowego wyniosły łącznie 670,00 zł.

Zgodnie z przepisem art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2016.623 j.t.) w zw. z art. 100 zdanie drugie k.p.c. sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 70,00 zł, wydatkowaną tymczasowo na poczet kosztów związanych z powołaniem biegłego sądowego, o czym orzekł jak w punkcie czwartym sentencji wyroku.